

The Biblical theme of teshuva -From Adam to Achav /class #3 -

The theme of Teshuva in the books of the Prophets

Source sheet for TIM shiur by Menachem Leibtag/

INTRODUCTION

Today's class will focus on the theme of "teshuva" as it emerges in the books of Neviim Rishonim & Acharonim

Review: The number 40 in contrast to the number 7

Discuss - how it relates to Hashem's name(s)

See Breishit 7:4:

ד כִּי לַיָּמִים עוֹד שְׁבַעַה אֲנֹכִי מִמָּטִיר עַל-הָאָרֶץ אַרְבָּעִים יוֹם וְאַרְבָּעִים לַיְלָה וּמַחֲיִיתִי אֶת-כָּל-הַיְּקוּם אֲשֶׁר עָשִׂיתִי מֵעַל פְּנֵי הָאֲדָמָה

Discuss - Where else in Chumash & Navi do we find 40 (& 7)

I. Re-establishing Brit Sinai with an 'amendment' Shmot 34

Tanach Study Center
www.tanach.org

תב

רחמים to דין

From the First Luchot:

כִּי אֲנֹכִי יְהוָה אֱלֹהֶיךָ, **אֵל קָנָא**

פֶּקֶד עוֹן אֲבֹת עַל-בָּנִים עַל---
שְׁלֹשִׁים וְעַל-רִבְעִים, לְשָׁנְאִי

וַעֲשֵׂה חֶסֶד, לְאֱלֹפִים--לֹא-חֶבֶל,
וּלְשֹׁמְרֵי מִצְוֹתַי

כִּי **לֹא יִנְקָה יְהוָה,** אֶת אֲשֶׁר-
יִשָּׂא אֶת-שְׁמוֹ לְשׂוֹא

כִּי **לֹא יִשָּׂא לַפִּשְׁעֵכֶם,** כִּי שְׁמִי
בְּקִרְבּוֹ

וַיַּחַר-אִפִּי בָהֶם וְאָכַלְתִּים

The Second Luchot:

וַיַּעֲבֹר יְהוָה עַל-פָּנָיו, וַיִּקְרָא,

יְהוָה יְהוָה, **אֵל רַחוּם וְחַנוּן--**
אֲרֹךְ אַפַּיִם

וְרַב-חֶסֶד וְאֱמֶת

נֹצֵר חֶסֶד לְאֱלֹפִים,

נִשָּׂא עוֹן וּפֶשַׁע וְחִטָּאָה;

וְנִקָּה, לֹא יִנְקָה--

פֶּקֶד עוֹן אֲבוֹת עַל-בָּנִים וְעַל-בָּנֵי
בָּנִים, עַל-שְׁלֹשִׁים וְעַל-רִבְעִים

וַיַּחַר-אִפִּי בָהֶם וְאָכַלְתִּים

Moshe Rabeinu's request for the shechina to return

ח וימַהֲר, מִשָּׁה; וַיִּקַּד אֶרְצָה, וַיִּשְׁתַּחוּ. ט וַיֹּאמֶר אֶם-נָא מִצָּאתִי חֵן בְּעֵינֶיךָ, אֲדֹנָי, יִלְךְ-נָא אֲדֹנָי, בְּקִרְבִּנִי: **כִּי עַם-קָשֶׁה-עָרַף הוּא**, וְסִלַּחְתָּ לְעֹונֵינוּ וּלְחַטֹּאתֵינוּ וְנַחֲלִתֵנוּ. י וַיֹּאמֶר, הִנֵּה אֲנֹכִי בֹרֵת בְּרִית,....

- Note parallel between Moshe Rabeinu's request after God declares His new Midot –
 - ח וימַהֲר, מִשָּׁה; וַיִּקַּד אֶרְצָה, וַיִּשְׁתַּחוּ .
- ט וַיֹּאמֶר אֶם-נָא מִצָּאתִי חֵן בְּעֵינֶיךָ, אֲדֹנָי, יִלְךְ-נָא אֲדֹנָי, בְּקִרְבִּנִי: **כִּי עַם-קָשֶׁה-עָרַף הוּא**, וְסִלַּחְתָּ ...
- in direct contrast to God's earlier threat from 33:2-3:
 - וְסִלַּחְתִּי לְפָנֶיךָ, מִלֹּאֲךָ כִּי לֹא אֶעֱלֶה בְּקִרְבְּךָ, **כִּי עַם-קָשֶׁה-עָרַף אֶתָּה--פֶּן-אֶכְלֶדְךָ**, בַּדֶּרֶךְ .
 - [the word **כִּי** can mean 'because' or 'even though']

II. The Biblical meaning of the word "kapara"

Breishit 6:14 – Noah's Ark בראשית פרק ו – תיבת נח

יד עֲשֵׂה לָךְ תֵּיבַת עֲצֵי-גִפְרִי, קִנִּים תַּעֲשֶׂה אֶת-הַתֵּיבָה; וְכִפַּרְתָּ אֹתָהּ מִבֵּית וּמִחוּץ, בַּכָּפָר.

Frost like manna – Shmot 16:14 / שמות ט"ז בתיאור המן

יד וַתַּעַל, שְׂכַבְתָּ הַטֹּל; וְהָיָה עַל-פָּנֵי הַמִּדְבָּר, דֶּק מִחֹסֶפֶס--דֶּק בַּכָּפָר, עַל-הָאָרֶץ

Kapporet cover of Ark – Shmot 25:20 / שמות כ"ה – הכפרת במשכן

כ וְהָיוּ הַכֹּרֶבִים פְּרָשִׁי כְנָפִים לְמַעַלָּה, סִבְכִּים בְּכַנְפֵיהֶם עַל-הַכִּפֹּרֶת, וּפְנִיָהֶם, אִישׁ אֶל-אָחִיו; אֶל-הַכִּפֹּרֶת--יִהְיוּ, פָּנֵי הַכֹּרֶבִים .

Avoda of High Priest on Yom Kippur – Vayikra 16:3-16

ג. בְּזֹאת יָבֹא אֱהֲרֹן, אֶל-הַקֹּדֶשׁ: בֹּפֶר בֶּן-בֶּקֶר לְחֹטְאָת, וְאֵיל לְעֹלָה. ה. וּמֵאֵת, עֵדֶת בְּנֵי

יִשְׂרָאֵל, יִקַּח שְׁנֵי-שְׁעִירֵי עִזִּים, לְחֹטְאָת; וְאֵיל אֶחָד, לְעֹלָה.

יג וְיִגֹּנְתָן אֶת-הַקֹּטֶרֶת עַל-הָאֵשׁ, לְפָנֵי יְהוָה; וְכִסָּה עֹנֵן הַקֹּטֶרֶת, אֶת-הַכִּפֹּרֶת אֲשֶׁר עַל-הָעֵדוּת--וְלֹא יָמוּת .

יד וְלִקַּח מִדָּם הַפָּר, וְהִזָּה בְּאֶצְבָּעוֹ עַל-פָּנֵי הַכִּפֹּרֶת קֹדְמָה; וְלִפְנֵי הַכִּפֹּרֶת, יִזָּה שֶׁבַע-פְּעָמִים מִן-הַדָּם--בְּאֶצְבָּעוֹ. טו וְשִׁחַט אֶת-שְׁעִיר הַחֹטְאָת, אֲשֶׁר לָעֵם, וְהִבִּיא אֶת-דָּמוֹ, אֶל-מִבֵּית לְפָרְכָת; וַעֲשֵׂה אֶת-דָּמוֹ, בְּאֶשֶׁר עָשָׂה לְדָם הַפָּר, וְהִזָּה אֹתוֹ עַל-הַכִּפֹּרֶת, וְלִפְנֵי הַכִּפֹּרֶת .

טז וּכְפַר עַל-הַקֹּדֶשׁ, מִטְמְאֵת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וּמִפִּשְׁעֵיהֶם לְכָל-חַטֹּאתָם; וְכֵן יַעֲשֶׂה, לְאַהֲל מוֹעֵד, **הַשֹּׁכֵן אֹתָם, בְּתוֹךְ טְמֵאתָם.**

III. Forty days & the sin of the spies

The attributes of Mercy that follow, why are they different?

יא וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל-מֹשֶׁה, עַד-אַנָּה יִנְאַצְנִי הָעָם הַזֶּה; וְעַד-
אַנָּה, לֹא-יֵאֱמִינוּ בִּי, בְּכָל הָאֲתוֹת, אֲשֶׁר עָשִׂיתִי בְּקִרְבּוֹ.

11 And the LORD said unto Moses: 'How long will this people despise Me? and how long will they not believe in Me, for all the signs which I have wrought among them?

יב אֶכְנּוּ בַדֶּבֶר, וְאוֹרֶשְׁנוּ; וְאֶעֱשֶׂה, אֹתָם, לְגוֹי-גָדוֹל וְעֶזְרוֹ, מִמֶּנּוּ.

12 I will smite them with the pestilence, and destroy them, and will make of thee a nation greater and mightier than they.'

יג וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה, אֶל-יְהוָה: וְשָׁמְעוּ מִצְרַיִם, כִּי-הֶעֱלִיתָ בְּכַחַד
אֶת-הָעָם הַזֶּה מִקִּרְבּוֹ.

13 And Moses said unto the LORD: 'When the Egyptians shall hear--for Thou broughtest up this people in Thy might from among them--

יד וְאָמְרוּ, אֶל-יֹשְׁבֵי הָאָרֶץ הַזֹּאת, שָׁמְעוּ כִּי-אַתָּה יְהוָה, בְּקִרְבִּי
הָעָם הַזֶּה: אֲשֶׁר-עֵין בְּעֵין נִרְאָה אֹתָהּ יְהוָה, וַעֲנִנְךָ עֹמֵד עֲלֵהֶם,
וּבַעֲמֹד עָנָן אֹתָהּ הַלֵּךְ לִפְנֵיהֶם יוֹמָם, וּבַעֲמֹד אֵשׁ לַיְלָה.

14 they will say to the inhabitants of this land, who have heard that Thou LORD art in the midst of this people; inasmuch as Thou LORD art seen face to face, and Thy cloud standeth over them, and Thou goest before them, in a pillar of cloud by day, and in a pillar of fire by night;

טו וְהִמָּתָה אֶת-הָעָם הַזֶּה, כְּאִישׁ אֶחָד; וְאָמְרוּ, הַגּוֹיִם,
אֲשֶׁר-שָׁמְעוּ אֶת-שְׁמֶךָ, לֵאמֹר.

15 now if Thou shalt kill this people as one man, then the nations which have heard the fame of Thee will speak, saying:

טז מִבְּלִיתִי יָכֹלֶת יְהוָה, לְהַבִּיאַ אֶת-הָעָם הַזֶּה, אֶל-
הָאָרֶץ, אֲשֶׁר-נִשְׁבַּע לָהֶם; וַיִּשְׁחָטֵם, בַּמִּדְבָּר.

16 Because the LORD was not able to bring this people into the land which He swore unto them, therefore He hath slain them in the wilderness.

יז וְעַתָּה, יְגִדֶּל-נָא כֹחַ אֱדֹנִי, כַּאֲשֶׁר דִּבַּרְתָּ, לֵאמֹר.

17 And now, I pray Thee, let the power of the LORD be great, according as Thou hast spoken, saying:

יח יְהוָה, אֶרְךָ אַפִּים וְרַב-חֶסֶד, נִשְׂא עוֹן, וּפָשַׁע;
וְנִקָּה, לֹא יִנָּקֶה--פֶּקֶד עוֹן אֲבוֹת עַל-בָּנִים, עַל-
שְׁלֵשִׁים וְעַל-רִבְעִים.

18 The LORD is slow to anger, and plenteous in lovingkindness, forgiving iniquity and transgression, and that will by no means clear the guilty; visiting the iniquity of the fathers upon the children, upon the third and upon the fourth generation.

יט סֶלַח-נָא, לְעוֹן הָעָם הַזֶּה--כִּגְדֹל חֶסְדְּךָ; וְכַאֲשֶׁר
נִשְׁאַתָּה לְעָם הַזֶּה, מִמִּצְרַיִם וְעַד-הַנֵּה.

19 Pardon, I pray Thee, the iniquity of this people according unto the greatness of Thy lovingkindness, and according as Thou hast forgiven this people, from Egypt even until now.'

כ וַיֹּאמֶר יְהוָה, סָלַחְתִּי כְּדִבְרְךָ.

20 And the LORD said: 'I have pardoned according to thy word.

כא וְאוֹלָם, חֵי-אָנִי: וַיִּמָּלֵא כְבוֹד-יְהוָה, אֶת-כָּל-הָאָרֶץ.

21 But in very deed, as I live--and all the earth shall be filled with the glory of the LORD--

כב כִּי כָל-הָאֲנָשִׁים, הָרְאוּ אֶת-כְּבוֹדִי וְאֶת-אַתָּתִי, אֲשֶׁר-עָשִׂיתִי
בְּמִצְרַיִם, וּבַמִּדְבָּר; וַיִּנָּסוּ אֹתִי, זֶה עֹשֶׂר פְּעָמִים, וְלֹא שָׁמְעוּ, בְּקוֹלִי.

22 surely all those men that have seen My glory, and My signs, which I wrought in Egypt and in the wilderness, yet have put Me to proof these ten times, and have not hearkened to My voice;

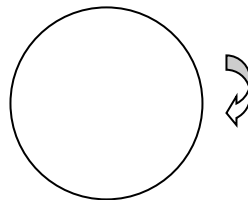
כג אִם-יֵרְאוּ, אֶת-הָאָרֶץ, אֲשֶׁר נִשְׁבַּעְתִּי, לְאַבְתָּם; ...

23 surely they shall not see the land which I swore unto their fathers, neither shall any of them that despised Me see it.

IV. The cycle of 'forty years' in Sefer Shoftim:

<u>Chapter</u>	<u>Topic</u>
----------------	--------------

1	Background - <i>Who conquered, and who didn't</i>
[A segue from Sefer Yehoshua to Shoftim]
2	Stating the thesis - <i>the 'cycle' - intro to the first theme:</i>
→ <i>The danger of appointing a King</i>
[leaving God -> trouble -> 'crying out' -> salvation -> quiet...]

3 - 8	Proving the thesis - <i>the 'good' "shoftim" [judges]</i>
<i>The stories of</i>
<i>Otniel (40 years)</i>
<i>Ehud (80 years / includes Shamgar?),</i>
<i>Devorah (40 years)</i>
<i>Gideon (40 years, note request re: King at end of story!)</i>
9 -10	The story re: Avimelech - <i>an 'anomaly'</i>
<i>Intro to the second theme: The danger of not appointing a King</i>
[note how Avimelech does not fit the above cycle - note his character]
10 -16	The stories re: Yiftach & Shimshon -
<i>Proof from the 'not so good' "shoftim" - note years are not '40'</i>
<i>Note as well the numerous 'one-liner' shoftim</i>
17 -21	Three additional 'stories' - <i>' not involving "shoftim"</i>
<i>Third & final theme: the need for educational leadership of shevet Levi</i>
<i>Note the phrase "ba'yamim ha'heym, ein melech b'Yisrael..."</i>
<i>In each story - note as well how they relate to 'anarchy'</i>
<i>Pay attention to the character of the "ish Levi" involved in each story!</i>
1. "pesel Micha" - Idol made by Micha & shevet Dan,2. "pilegish b'Givah" - (how & why he cut up her body)3. "milchemet Binyamin" - the civil war against Binyamin
& the attempt to find wives for the 600 male survivors.

V. Shlomo's prayer when dedicating the Temple

I Kings chapter 8

ל וְשָׁמַעַתְּ אֶל-תַּחֲנֻת עַבְדְּךָ, וְעַמְּךָ יִשְׂרָאֵל, אֲשֶׁר יִתְפַּלְּלוּ,
אֶל-הַמָּקוֹם הַזֶּה; וְאַתָּה תִשְׁמָע אֶל-מָקוֹם שְׁבִתְךָ, אֶל-
הַשָּׁמַיִם, וְשָׁמַעַתְּ, וְסָלַחְתָּ.

30 And hearken Thou to the supplication of Thy servant, and of Thy people Israel, when they shall pray toward this place; yea, hear Thou in heaven Thy dwelling-place; and when Thou hearest, forgive.

לג בְּהִנָּגְף עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל, לִפְנֵי אוֹיֵב-
אֲשֶׁר יַחְטְאוּ-לָךְ; וְשָׁבוּ אֵלֶיךָ וְהוֹדוּ אֶת-שִׁמְךָ,
וְהִתְפַּלְּלוּ וְהִתְחַנְּנוּ אֵלֶיךָ בַּבַּיִת הַזֶּה.

33 When Thy people Israel are smitten down before the enemy, when they do sin against Thee, if they turn again to Thee, and confess Thy name, and pray and make supplication unto Thee in this house;

לד וְאַתָּה, תִּשְׁמָע הַשָּׁמַיִם, וְסָלַחְתָּ, לַחַטָּאת
עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל; וְהִשְׁבַּתְּם, אֶל-הָאֲדָמָה, אֲשֶׁר נָתַתָּ,
לְאֲבוֹתָם

34 then hear Thou in heaven, and forgive the sin of Thy people Israel, and bring them back unto the land which Thou gavest unto their fathers. {S}

לה בְּהִעָצֵר שָׁמַיִם וְלֹא-יִהְיֶה מָטָר, כִּי יַחְטְאוּ-לָךְ;
וְהִתְפַּלְּלוּ אֶל-הַמָּקוֹם הַזֶּה, וְהוֹדוּ אֶת-שִׁמְךָ,
וּמַחְטָאֲתָם יִשׁוּבוּ, כִּי תַעֲנֶם.

35 When heaven is shut up, and there is no rain, when they do sin against Thee; if they pray toward this place, and confess Thy name, and turn from their sin, when Thou dost afflict them;

לו וְאַתָּה תִּשְׁמָע הַשָּׁמַיִם, וְסָלַחְתָּ לַחַטָּאת עַבְדֶּיךָ וְעַמְּךָ
יִשְׂרָאֵל--כִּי תוֹרֵם אֶת-הַדֶּרֶךְ הַטּוֹבָה, אֲשֶׁר יֵלְכוּ-בָּהּ;
וְנָתַתָּה מָטָר עַל-אֲרָצְךָ, אֲשֶׁר-נָתַתָּה לְעַמְּךָ לְנַחֲלָה.

36 then hear Thou in heaven, and forgive the sin of Thy servants, and of Thy people Israel, when Thou teachest them the good way wherein they should walk; and send rain upon Thy land, which Thou hast given to Thy people for an inheritance.

In light of Bamidbar 10:9-10

ט וְכִי-תֵבֹאוּ מִלְחָמָה בְּאֲרָצְכֶם, עַל-
הַצָּר הַצָּרֵר אֶתְכֶם וְהִרְעַתְּם בַּחֲצֹצְרוֹת
וְנִזְפַּרְתֶּם לִפְנֵי ה' אֱלֹהֵיכֶם, וְנוֹשַׁעְתֶּם,
מֵאִיְבֵיכֶם.

9 And when ye go to war in your land against the adversary that oppresseth you, then you **shall sound an alarm with the trumpets**; and **you shall be remembered before God**, and you shall be saved from your enemies.

י וּבְיוֹם שִׂמְחַתְכֶם וּבְמוֹעֲדֵיכֶם,
וּבְרָאשֵׁי חֳדָשֵׁיכֶם--וּתְקַעְתֶּם בַּחֲצֹצְרוֹת
עַל עַלְתֵּיכֶם וְעַל זִבְחֵי שְׁלָמֵיכֶם וְהָיוּ
לָכֶם לְזִכָּרוֹן לִפְנֵי אֱלֹהֵיכֶם, אֲנִי ה'

10 Also in the day of your gladness, and in your appointed seasons, and in your new moons, you shall **blow with the trumpets** over your burnt-offerings and the sacrifices of your peace-offerings; and they shall be **to you for a memorial** before your God...

Rambam - Hilchot TAANIT - chapter 1

מִצְוַת עֲשֵׂה מִן הַתּוֹרָה לְזַעַק וּלְהִרְיעַ בַּחֲצוֹצְרוֹת עַל כָּל צָרָה שֶׁתִּבּוֹא עַל הַצָּבוֹר. שֶׁנֶּאֱמַר
(בַּמִּדְבָּר י ט) **"עַל הַצָּר הַצָּרֵר אֶתְכֶם וְהִרְעַתְּם בַּחֲצֹצְרוֹת"**.

כְּלוּמַר כָּל דָּבָר שֶׁיֵּצֵא לָכֶם כְּגוֹן בַּצָּרֹת וְדָבָר וְאַרְבֵּה וְכִיּוּצָא בִּהְיוֹ זַעְקוֹ עָלֶיהֶן וְהִרְיעוּ:

וְדָבָר זֶה מִדְּרָכֵי הַתְּשׁוּבָה הוּא. שֶׁבְּזִמְנוֹ שֶׁתִּבּוֹא צָרָה וְיִזְעָקוּ עָלֶיהָ וְיִרְיעוּ **יִזְעוּ הַכָּל**
שֶׁבְּגִלָּל מַעֲשֵׂיהֶם הָרָעִים הוֹרַע לָהֶן כְּפָתוּב (יִרְמְיָה ה כה) **"עֲוֹנוֹתֵיכֶם הִטּוּ" וגו'.**
זֶה הוּא שִׁיגָרָם לָהֶם לְהִסִּיר הַצָּרָה מֵעֲלֵיהֶם:

אָבֵל אִם לֹא יִזְעָקוּ וְלֹא יִרְיעוּ אֵלָּא יֵאמְרוּ דָּבָר זֶה מִמִּנְהַג הָעוֹלָם אֲרַע לָנוּ וְ
צָרָה זֹאת נִקְרָה נִקְרִית. הָרִי זֶה דֶּרֶךְ אֲכִזְרִיּוֹת וְגִזְרֵי מָת לָהֶם לְהִדְבֵּק בַּמַּעֲשִׂיָּהם הָרָעִים.
וְתוֹסִיף הַצָּרָה צָרוֹת אַחֲרוֹת...

VI. Eliyahu and his confrontation with the Achav & Baal worship

I Kings chapter 19:

- א וַיֹּגֵד אַחָאב לַאִיזָבֵל, אֶת כָּל-אֲשֶׁר עָשָׂה אֱלֹהֵיו, וְאֵת כָּל-
אֲשֶׁר הָרַג אֶת-כָּל-הַנְּבִיאִים, בַּחֶרֶב.
- ב וַתִּשְׁלַח אִיזָבֵל מַלְאָךְ, אֶל-אֱלֹהֵיו לֵאמֹר: כֹּה-יַעֲשֹׂן אֱלֹהִים,
וְכֹה יוֹסֵפוֹן, כִּי-כָעַת מָחָר אֲשִׁים אֶת-נַפְשְׁךָ, כְּנַפֵּשׁ אֶחָד מֵהֶם.
- ג וַיֵּרָא, וַיָּקָם וַיֵּלֶךְ אֶל-נֶפְשׁוֹ, וַיָּבֹא, בְּאֶר שֶׁבַע אֲשֶׁר לִיהוּדָה;
וַיַּנִּח אֶת-נַעֲרוֹ, שָׁם.
- ד וְהוּא-הֵלֵךְ בַּמִּדְבָּר, דֶּרֶךְ יוֹם, וַיָּבֹא, וַיֵּשֶׁב תַּחַת רֶתֶם אַחַת
(אֶחָד); וַיִּשְׁאַל אֶת-נַפְשׁוֹ, לָמוֹת, וַיֹּאמֶר רַב עֲתָה יְהוָה קַח
נַפְשִׁי, כִּי-לֹא-טוֹב אֲנִכִּי מֵאֲבֹתַי.
- ה וַיִּשְׁכַּב, וַיֵּישָׁן, תַּחַת, רֶתֶם אֶחָד; וְהִנֵּה-זֶה מַלְאָךְ נֹגֵעַ בּוֹ,
וַיֹּאמֶר לוֹ קוּם אֲכֹל.
- ו וַיִּבֹט, וְהִנֵּה מֵרָאשֵׁיתוֹ עֵגֶת רִצְפִּים וְצַפְחַת מִים; וַיֹּאכַל
וַיִּשְׁתֵּי, וַיֵּשֶׁב וַיִּשְׁכַּב.
- ז וַיֵּשֶׁב מַלְאָךְ יְהוָה שְׁנִית וַיַּגַּע-בּוֹ, וַיֹּאמֶר קוּם אֲכֹל: כִּי רַב
מְקַדְךָ, הַדֶּרֶךְ.
- ח וַיָּקָם, וַיֹּאכַל וַיִּשְׁתֵּה; וַיֵּלֶךְ בִּכְחַ הָאֲכִילָה הַהִיא,
אַרְבָּעִים יוֹם וְאַרְבָּעִים לַיְלָה, עַד הָר הָאֱלֹהִים, חֵרֵב.
- ט וַיָּבֹא-שָׁם אֶל-הַמַּעְרָה, וַיֵּלֶן שָׁם; וְהִנֵּה דְבַר-יְהוָה, אֵלָיו,
וַיֹּאמֶר לוֹ, מַה-לָּךְ פֹּה אֱלֹהֵינוּ.
- י וַיֹּאמֶר קִנְאָה קִנְאָתִי לַיהוָה אֱלֹהֵי צְבָאוֹת, כִּי-עָזְבוּ
בְּרִיתְךָ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל--אֶת-מִזְבְּחֶיךָ הָרָסוּ, וְאֶת-נְבִיאֶיךָ הָרְגוּ
בַּחֶרֶב; וְאֲנֹתָר אֲנִי לְבַדִּי, וַיִּבְקְשׁוּ אֶת-נַפְשִׁי לְקַחְתָּהּ.
- יא וַיֹּאמֶר, צֵא וְעַמַּדְתָּ בַּהֵר לִפְנֵי יְהוָה, וְהִנֵּה יְהוָה עֹבֵר וְרוּחַ
גְּדֹלָה וְחֹזֶק מְפָרֵק הָרִים וּמִשְׁבֵּר סִלְעִים לִפְנֵי יְהוָה, לֹא בְרוּחַ
יְהוָה; וְאַחֵר הָרוּחַ רָעַשׁ, לֹא בְרָעַשׁ יְהוָה.
- יב וְאַחֵר הָרָעַשׁ אֵשׁ, לֹא בָאֵשׁ יְהוָה; וְאַחֵר הָאֵשׁ, קוֹל דְּמָמָה
דְּקָה.
- 1 And Ahab told Jezebel all that Elijah had done,
and withal how he had slain all the prophets with
the sword.
- 2 Then Jezebel sent a messenger unto Elijah,
saying: 'So let the gods do [to me], and more also,
if I make not thy life as the life of one of them
by to-morrow about this time.'
- 3 And when he saw that, he arose, and went for
his life, and came to Beer-sheba, which belongeth
to Judah, and left his servant there.
- 4 But he himself went a day's journey into the
wilderness, and came and sat down under a broom-
tree; and he requested for himself that he might
die; and said: 'It is enough; now, O LORD, take
away my life; for I am not better than my
fathers.'
- 5 And he lay down and slept under a broom-tree;
and, behold, an angel touched him, and said unto
him: 'Arise and eat.'
- 6 And he looked, and, behold, there was at his
head a cake baked on the hot stones, and a cruse
of water. And he did eat and drink, and laid him
down again.
- 7 And the angel of the LORD came again the
second time, and touched him, and said: 'Arise and
eat; because the journey is too great for thee.'
- 8 And he arose, and did eat and drink, and went in
the strength of that meal forty days and forty
nights unto Horeb the mount of God.
- 9 And he came thither unto a cave, and lodged
there; and, behold, the word of the LORD came to
him, and He said unto him: 'What doest thou here,
Elijah?'
- 10 And he said: 'I have been very jealous for the
LORD, the God of hosts; for the children of
Israel have forsaken Thy covenant, thrown down
Thine altars, and slain Thy prophets with the
sword; and I, even I only, am left; and they seek
my life, to take it away.'
- 11 And He said: 'Go forth, and stand upon the mount
before the LORD.' And, behold, the LORD passed by, and
a great and strong wind rent the mountains, and broke in
pieces the rocks before the LORD; but the LORD was not
in the wind; and after the wind an earthquake; but the
LORD was not in the earthquake;
- 12 and after the earthquake a fire; but the LORD
was not in the fire; and after the fire a still small
voice.

VI. Yona & Ninveh – chapters 3 & 4

- א וַיְהִי דְבַר-יְהוָה אֶל-יוֹנָה, שְׁנִית לְאֹמֶר. 1 And the word of the LORD came unto Jonah the second time, saying:
- ב קוּם לֵךְ אֶל-נִינְוָה, הָעִיר הַגְּדוֹלָה; וְקִרָא אֵלֶיהָ אֶת-הַקְּרִיאָה, אֲשֶׁר אֲנֹכִי דֹבֵר אֵלֶיךָ. 2 'Arise, go unto Nineveh, that great city, and make unto it the proclamation that I bid thee.'
- ג וַיָּקָם יוֹנָה, וַיֵּלֶךְ אֶל-נִינְוָה--כַּדְּבַר יְהוָה; וְנִינְוָה, הִיְתָה עִיר-גְּדוֹלָה לְאֱלֹהִים--מֵהַלֵּךְ, שְׁלֹשֶׁת יָמִים. 3 So Jonah arose, and went unto Nineveh, according to the word of the LORD. Now Nineveh was an exceeding great city, of three days' journey.
- ד וַיַּחֲלֵל יוֹנָה לְבֹא בָעִיר, מֵהַלֵּךְ יוֹם אֶחָד; וַיִּקְרָא, וַיֹּאמֶר, עוֹד אַרְבָּעִים יוֹם, וְנִינְוָה נִהְפָּכֶת. 4 And Jonah began to enter into the city a day's journey, and he proclaimed, and said: 'Yet forty days, and Nineveh shall be overthrown.'
- ה וַיֵּאֱמִינוּ אֲנָשֵׁי נִינְוָה, בֵּאלֹהִים; וַיִּקְרְאוּ-צוֹם וַיִּלְבְּשׁוּ שָׂקִים, מִגְּדוֹלָם וְעַד-קִטְנָם. 5 And the people of Nineveh believed God; and they proclaimed a fast, and put on sackcloth, from the greatest of them even to the least of them.

Chapter 4

- א וַיֵּרַע אֶל-יוֹנָה, רָעָה גְדוֹלָה; וַיַּחַר, לוֹ. 1 But it displeased Jonah exceedingly, and he was angry.
- ב וַיִּתְפַּלֵּל אֶל-יְהוָה וַיֹּאמֶר, אָנָּה יְהוָה הֲלוֹא-זֶה דִּבַּרְי עַד-הַיּוֹתִי עַל-אֲדַמְתִּי--עַל-כֵּן קִדַּמְתִּי, לְבָרַח תַּרְשִׁישָׁה: כִּי יִדְעָתִי, כִּי אַתָּה אֱלֹ-חַנּוּן וְרַחוּם, אַךְ אַפִּים וְרַב-חֶסֶד, וְנָחָם עַל-הָרָעָה. 2 And he prayed unto the LORD, and said: 'I pray Thee, O LORD, was not this my saying, when I was yet in mine own country? Therefore I fled beforehand unto Tarshish; for I knew that Thou art a gracious God, and compassionate, long-suffering, and abundant in mercy, and repentest Thee of the evil.'

VII. Achav

Sin of Baal worship vs. Sin of “kerem Navot”

See end of I Kings chapter 16 and chapter 21

Discuss – reason for God’s forgiveness

[Yes He can vs. Yes He will]

VIII. Discuss reason for rise of Ashur [Yeshayahu chapter 10]
& the reason for the rise of Bavel – Yirmiyahu chapter 25